

POBORSKI (1) *ai*

Oba o jasne.

sg m [N poborski.] ∅ L poborskim.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „poborca” ‘kwesor w starożytnym Rzymie’: [poborfki/ Quaestorius. Volck Rrrv.]

Wyrażenie: »poborski urząd«: Vox de quaestura nulla missa est, Zadney zmianki nie vczyniono o poborskim vrzędzie Mącz 225a.

*Cf **POBORCOWY, POBORCZY, [POBORCZYN]***

AKtt, RS